

“Er zijn....”

**Gebedsviering
Theresia geloofsgemeenschap
Zaterdag 2 augustus
12.00 uur
Locatie:
Open Hof, Lelystraat 49, 8265 BB Kampen**

No.1: Jan

De tafelkaars wordt overgenomen.

Openingsgebed om Vrede en Verbondenheid
Goede God.

Allereerst richten wij ons tot U.

Wij bidden om vrede in onze wereld,
een vrede die de harten verbindt en de zielen verlicht.

Heer, wil voor ons een bron zijn van uw liefde en overtuiging,
zodat wij onze medemensen kunnen steunen en bemoedigen.

Breng vrede in de harten van allen
die lijden onder conflicten en onrecht.

Geef ons de kracht om liefde en vergeving te verspreiden,
en de wijsheid om bruggen te bouwen in plaats van muren.

Laat ons uw voorbeeld volgen,
en ons inzetten voor vreedzaam samenleven.

Versterk de band tussen mensen, ongeacht afkomst of geloof,
en leid ons naar een wereld vol harmonie en begrip.

Laat uw vrede neerdalen over onze gemeenschappen,
en maak ons tot instrumenten van uw vrede.

Moge uw genade ons begeleiden,
zodat we altijd de weg van liefde en eenheid kiezen.

Amen.

No.2: Harry

Het thema van vandaag is "Er zijn...."

Er zijn voor de ander

Er zijn voor elkaar

Er zijn om te luisteren

Er zijn om solidair te zijn

Er zijn omdat wij geloven in het goede

Er zijn omdat wij ons christen zijn willen tonen

Hoewel, ons thema is zelden zo duidelijk.

het gaat over vrede en vrijheid.

In een tijd van polarisatie en oorlogsgeweld.

In een tijd waar vertrouwen en eerlijkheid het eerst sneuvelen

Mensen die eerder op een voetstuk stonden en status hadden,

zijn inmiddels al lang van dat voetstuk gevallen.

Het zijn dezelfde leiders die nog steeds hun invloed laten gelden.

Het is nu misschien belangrijker dan ooit
om elkaar de hand te reiken, de handen te vouwen
en zo te bidden en te bezinnen.
Moge deze viering van hoop en geloof
Kracht, moed en vertrouwen bieden
In deze periode zo ongewis.

no 3. Matheus 25, 31-46

Anneke

Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie. Alle volken zullen voor Hem bijeengebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand, maar de bokken aan zijn linker. Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: Komt, gezegenden van mijn Vader, en ontvangt het Rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Want Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen, Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en gij hebt Mij bezocht. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zagen wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt en hebben U gekleed? En wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken? De Koning zal hun ten antwoord geven: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan. En tot die aan zijn linkerhand zal Hij dan zeggen: Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwig vuur dat bereid is voor de duivel en zijn trawanten. Want Ik had honger en gij hebt Mij niet te eten gegeven. Ik had dorst en gij hebt Mij niet te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij niet opgenomen, naakt en gij hebt Mij niet gekleed; Ik was ziek en in de gevangenis en gij zijt Mij niet komen bezoeken. Dan zullen ook zij antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien of dorstig als vreemdeling of naakt of ziek of in de gevangenis, en hebben wij niet voor U gezorgd? Daarop zal Hij hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij niet voor een van deze geringsten hebt gedaan, hebt gij ook voor Mij niet gedaan. En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven.”

No: 4:

Make me a channel of your peace:

<https://music.youtube.com/watch?v=Zl1Gst7pEqc&si=Qc-YKVIqlBplC31X>

Make me a channel of your peace,
Where there is hatred let me bring your love,
Where there is injury your pardon Lord,
And where there's doubt true faith in you.
Make me a channel of your peace,
Where there's despair in life, let me bring hope,
Where there is darkness, only light,
And where there's sadness, ever joy.
O Master grant that I may never seek,
So much to be consoled as to console,
To be understood as to understand,
To be loved as to love with all my soul.
Make me a channel of your peace,
It is in pardoning that we are pardoned,
In giving to all men that we receive.

No 5: Wim

Tekst :Dit nooit weer”

Vluchtelingen, Gaza en de lessen uit de geschiedenis – een waakzame vergelijking

We zeggen het vaak: “Dit nooit weer.” Maar wat bedoelen we daar precies mee?

Het naziregime begon niet met concentratiekampen. Het begon met woorden. Met wantrouwen, ontmenselijking, uitsluiting. Met het idee dat bepaalde mensen ‘een probleem’ zijn. Ongewild roept dat herinneringen op aan wat we vandaag zien gebeuren aan de grenzen van Europa, in de vluchtelingenkampen op zee, en in de verwoeste straten van Gaza.

Deze verhandeling is geen goedkope vergelijking tussen toen en nu. Maar wie niet wil leren van de geschiedenis, is gedoemd haar te herhalen – niet in vorm, maar in geest.

1. Het begin van ontmenselijking

In de jaren dertig werd in Duitsland een beeld opgebouwd van de Jood als bedreiging voor de samenleving. Niet van individu tot individu, maar in het collectief. “De Jood” als zondebok, als last, als gevaar.

In onze tijd worden vluchtelingen – vaak mensen op de vlucht voor oorlog, honger, vervolging – regelmatig neergezet als probleem. We horen termen als “migratiestroom”, “druk op het systeem”, of zelfs “menselijk overschot”. Dat is geen beschrijving van medemensen – dat is een afweermechanisme. Het maakt mensen tot cijfers, tot risico’s, tot ‘anderen’. In Gaza zien we ook iets dat lijkt op systematische ontmenselijking.

Palestijnse burgers worden in veel westerse mediaberichtgeving zelden met naam en gezicht genoemd. Doden zijn ‘collateral damage’.

Mensenlevens worden tot bijzaak gemaakt in een groter militair of politiek spel.

Wat toen gebeurde met Joden, Roma, en andere gemarginaliseerde groepen, begon niet met geweld – maar met het verliezen van hun menselijke gezicht in het publieke bewustzijn. Laten we dat patroon herkennen.

2. Veiligheid boven recht

In de jaren dertig werd steeds meer toegestaan in naam van nationale veiligheid. Vrijheden werden ingeperkt, mensen opgepakt, kranten verboden – alles zogenaamd ‘om het volk te beschermen’.

Ook nu horen we vaak: “We moeten onze grenzen beschermen”, “We kunnen niet iedereen opvangen”, of: “We moeten onszelf verdedigen”. Dat klinkt logisch – tot je ziet wat er gebeurt als veiligheid boven menselijke waardigheid komt te staan.

Aan de grenzen van Europa verdrinken jaarlijks duizenden vluchtelingen. In kampen op de Griekse eilanden zitten kinderen maanden, soms jaren, zonder perspectief. En in Gaza worden burgerdoelen getroffen in de naam van zelfverdediging, met duizenden doden tot gevolg.

Veiligheid is belangrijk. Maar veiligheid zonder recht, zonder compassie, wordt een rechtvaardiging voor onderdrukking. Dat zagen we toen. En dat dreigt ook nu.

3. Wie zwijgt, stemt toe

Tijdens het naziregime waren er veel mensen die niets deden. Ze keken weg. Ze wilden niets met politiek te maken hebben. Of ze geloofden dat het zo'n vaart niet zou lopen. Pas later kwam het besef: het kwaad groeit waar mensen zwijgen.

Vandaag is er opnieuw sprake van stilzwijgen. Over de situatie in Gaza, waar kinderen worden begraven onder puin. Over het lot van vluchtelingen, die letterlijk buiten beeld blijven – onzichtbaar in bossen, in boten, in kampen.

Wij zijn niet machteloos. We kunnen spreken. Schrijven. Demonstreren. Stemmen. Geven. Bidden. En bovenal: ons geweten scherp houden. De kerk, de gelovige gemeenschap, kan en mag niet zwijgen als mensen hun menselijkheid verliezen in de ogen van de samenleving.

4. Wat zegt het Evangelie?

Jezus identificeert zich in het evangelie met wie honger lijdt, vreemdeling is, gevangen zit, naakt is. “Wat je hebt gedaan voor de minste van mijn broeders, dat heb je voor Mij gedaan.”

Hij was zelf vluchteling, als kind op de vlucht voor geweld.

Hij sprak niet in termen van volk of vijand, maar van naaste.

Als wij ons in Zijn geest willen bewegen, dan moeten we de vluchteling zien als mens. Het kind in Gaza als onze verantwoordelijkheid. De mens in nood niet als risico, maar als medemens.

Tot besluit: waakzaam en bewogen

Wat er in de jaren dertig gebeurde, gebeurde niet ineens. Het was een proces. Een glijdende schaal. Van taal naar beleid. Van weggijken naar medeplichtigheid.

Ook vandaag is het niet één gebeurtenis die ons moet wakker schudden, maar een aaneenschakeling van kleine momenten waarop wij kunnen kiezen: zie ik de ander als mijn broeder of niet?

Als gelovigen hebben wij geen politieke macht, maar wel morele verantwoordelijkheid. Laten we spreken. Laten we opkomen voor waardigheid. Laten we de ander blijven zien – met naam, met gezicht, als kind van God.

Want alleen als we menselijkheid boven ideologie blijven plaatsen, kunnen we werkelijk zeggen: **dit nooit weer**.

No.6:

Lied Nathalie:

Ik wil God terug

Ik wil God terug
of iets dat daarop lijkt
een merel in de ochtend
iets dat voor haat echt nooit bezwijkt.....

Ik wil God terug
of iets dat naar me reikt,
de rimpelhanden van mijn oma,
zij die met milde ogen kijkt.

Refrein

*Ik wil iets dat naar me luistert
vlak voor het slapen gaan
een tempeltje van binnen
met het kaarslicht eeuwig aan*

*Een God gewoon zo'n God ja
Ik was acht, ik droeg sandalen
met kousjes, Ik had zijn hand vast
en zo kon ik nooit verdwalen*

Ik wil God terug
mag ook een vrouw zijn met een baard
die roept: Hey hop naar links jij
met een vergeelde routekaart.

Ik wil God terug
desnoods languit op een wolk
die soms zwaait en "het komt goed" roept
naar de onrust van het volk.

Refrein.

Maar ik weet heus
tegen beter weten in
alle neuzen dezelfde hemel
gaat niet lukken het heeft geen zin

Toch wil ik God terug
hij mag ook klinken in muziek
en soms zie ik er eentje zitten
op rij één van het publiek.

No.7: Yvonne

Voor deze wereld

Laten we bidden
voor de wereld waarin wij leven,
in angst en zorg
om de gebalde vuisten
en de logica van vuur en staal;
in verontwaardiging over
het recht van de sterkste
en de gijzeling van de zwakken;
in teleurstelling
omdat de rijken rijker worden
en de armen armer;
in woede omdat mensen mensen doden
en de aarde verscheuren.

Laten we bidden
dat we mogen blijven dromen
van een wereld die anders kan:
niet verdeeld in groten en kleinen,
machthebbers en machtelozen,
mannen en vrouwen,
partij en tegenpartij;
een wereld waarin mensen gelijk zijn
en enkel medemens voor elkaar.

Laten we bidden
voor die lieve verre vrede
die een mens slechts hopen kan,
waarin zwaarden worden
omgesmeed tot ploegijzers,

waarin gebalde vuisten opengaan
tot helpende handen.
Laten we bidden dat we de naam van God
in onze wereld overeind houden:
vrede op aarde voor
mensen die het goede willen.

Laten we bidden
voor ieder kind dat wordt geboren,
dat deze wereld een goed huis zal zijn;
voor de kinderen die spelen op straat
dat zij het spel van het leven niet verliezen;
voor wie verliefd zijn op elkaar,
dat hun geluk bewaard mag blijven;
voor mensen die elkaar verlaten,
dat hun verbittering niet winnen zal;
voor mensen die zorgen dragen.

No.8:

<http://bit.ly/3TFSTxZ> Hymn: Caoineadh na dtrí Muire - The Lament of the
Three Marys.

No.9: Paul

Jij brood.

Die bevrijd op uittocht gingen
maar gedoemd tot hongersnood,
godvergeten stervelingen,
zijn gevoed met hemelbrood -
zouden wij niet kunnen zingen
dat wij leven van jouw brood?

Meer dan brood nog zijn de woorden
die jij in ons hebt geprent:
dat wij levend zullen worden
van de liefde die jij bent.
Al jouw woorden die wij hoorden
bieden uitzicht ongekend.

Jij ons brood, wij mogen weten
dat wij levend zullen zijn
als wij van jou willen eten
en jou drinken, brood en wijn.
Jij zult ons geen uur vergeten

en de dood krijgt ons niet klein.

Lieve deler, lieve gever,
maak ons vrij van alle pijn.
Laat ons jou zien, is het even,
leven is meer dan de schijn.
Wees het brood dat ons doet leven,
laat ons hier jouw lichaam zijn.

No.9a:

Psalm 11
Vogeltje

Vogeltje, vlucht naar bergen.
Er is geen schuilplaats meer.
Iedereen zal op je schieten
iedereen schiet op alles.

Vogeltje, vlucht naar bergen.
Er is geen schuilplaats meer
De fundamenten der aarde
scheuren de afgrond in

wat kan een mens nog maken?
God, die Ene, Ik-zal
buigt zich over de transen van zijn hemelse Toren
wat kan een mens nog maken?
God, die Ene, Ik-zal
buigt zich over de transen van zijn hemelse Toren

ziende heel deze wereld
roept Hij Adam, waar ben je?
Hij ziet twee zonen elkaar
met vuur en zwavel bevechten.
ziende heel deze wereld
roept Hij Adam, waar ben je?
Hij ziet twee zonen elkaar
met vuur en zwavel bevechten.

Hij ziet ook twee drie zeven elkaar ophelpen en dragen.
Honderd bouwen hun huizen weer op
duizend planten ceders en eiken.
Hij ziet ook twee drie zeven elkaar ophelpen en dragen.
Honderd bouwen hun huizen weer op
duizend planten ceders en eiken.

God, die Ene, Ik-zal
doet zijn aangezicht over ons lichten.
Vogeltje van de bergen,
zoek je schuilplaats hier
God, die Ene, Ik-zal
doet zijn aangezicht over ons lichten.
Vogeltje van de bergen,
zoek je schuilplaats hier

Huub Oosterhuis

No.10:

Rustmoment

No.11:

Vluchtelingenlied.

Michael Steehouder / Jan Vermulst

Het lied is geschreven in de tijd van het "kerkasiel" (o.a. in Enschede) voor Syrisch-orthodoxe vluchtelingen uit Turkije (in 1980).

Door vuur en zwaard van huis en haard gerukt,
geen veilig huis, geen lied meer om te horen,
geen mond en handen, ogen dichtgedrukt,
zo heeft een vluchteling zichzelf verloren;
en gaat op zoek, vertrekt op goed geluk
zoekt naar een plaats van leven, nieuw geboren.

Een vriend, een hand die zich rondom jou slaat,
een land dat jou weer opneemt in zijn vrede,
dat jou te eten geeft, jouw pijn verstaat,
zo vindt een vluchteling weer nieuwe wegen;
een nieuw begin dat toekomst openmaakt,
dat de vernederingen doet vergeten.

Zoals een vluchteling zijn land verlaat,
zo is een mens in leven lang met alles;
al wie zichzelf verliest en eenzaam gaat,
die zoekt zijn troost in handen van een ander;
die zoekt nog mensen, vrienden hier en daar
die op hem wachten met hun open handen.

Door vuur en zwaard van huis en haard gerukt,
geen veilig huis, geen lied meer om te horen,

geen mond en handen, ogen dichtgedrukt,
zo heeft een vluchteling zichzelf verloren;
en gaat op zoek, vertrekt op goed geluk
zoekt naar een plaats van leven, nieuw geboren.

Een vriend, een hand die zich rondom jou slaat,
een land dat jou weer opneemt in zijn vrede,
dat jou te eten geeft, jouw pijn verstaat,
zo vindt een vluchteling weer nieuwe wegen;

No.12: Bert

Het boek Ruth:

Het boek Ruth is bijzonder geschikt om te lezen voor of bij asielzoekers en vluchtelingen vanwege de thema's die het behandelt, zoals migratie, verlies, loyaliteit en hoop. Het verhaal gaat over Ruth, een Moabitische vrouw die haar geboorteland verlaat om met haar schoonmoeder Noomi naar Bethlehem terug te keren. Ruth's reis en ervaringen resoneren met de uitdagingen en emoties die veel asielzoekers en vluchtelingen doormaken. Daarnaast laat het verhaal zien hoe Ruth, ondanks haar status als vreemdeling, wordt geaccepteerd en uiteindelijk een nieuw leven opbouwt in Bethlehem. Dit kan hoop en bemoediging bieden aan asielzoekers en vluchtelingen die zich in een nieuw en onbekend land bevinden.

Eerste boek Ruth In de tijd van de rechters brak er in het land een hongersnood uit. Een man trok weg uit Betlehem in Juda en hij vestigde zich, met zijn vrouw en zijn twee zonen, als vreemdeling in de vlakte van Moab. De naam van die man was Elimelek; zijn vrouw heette Noomi; de twee zonen heetten Machlon en Kiljon. Het waren Efratieten uit Betlehem in Juda. Zij kwamen in de vlakte van Moab en bleven daar wonen. Elimelek, de man van Noomi, stierf en zij bleef achter met haar zonen. Dezen trouwden beiden met een Moabitische vrouw; de ene vrouw heette Orpa, de andere Ruth. Ongeveer tien jaar woonden zij daar. Toen stierven ook Machlon en Kiljon en bleef de vrouw alleen achter, beroofd van haar beide zonen en haar man. Samen met haar schoondochters vertrok zij uit de vlakte van Moab, want zij had daar gehoord dat Jahwe zich het lot van zijn volk had aangetrokken en het weer brood gaf. Zij verliet dus, samen met haar beide schoondochters, de plaats waar zij gewoond had, Maar op de terugweg naar Juda zei Noomi tot haar beide schoondochters ` Ga liever terug naar het huis van je moeder. Moge

Jahwe tegenover jullie trouw blijven, zoals jullie het zijn gebleven tegenover de doden en mij. Jahwe geve ieder van jullie een man, in wiens huis je rust zult vinden. ' Daarop kuste zij hen. Maar zij begonnen luid te schreien en zeiden ` Neen, wij willen met u terugkeren naar uw volk. ' Maar Noomi drong aan ` Gaat toch terug, mijn dochters! Waarom zouden jullie met mij meegaan? Heb ik dan nog zonen in mijn schoot, die jullie mannen kunnen worden? Gaat toch terug, mijn dochters. Ik ben immers te oud om nog een man te krijgen. En al zou ik zeggen Er is nog hoop voor mij, en al zou ik nog vannacht een man hebben en zonen krijgen, wachten jullie dan tot ze groot zijn? Zouden jullie er zo lang in berusten, aan geen man toe te behoren? Neen, mijn dochters, mijn lot is te bitter voor jullie, want Jahwe's hand heeft zich tegen mij gekeerd. ' Maar zij bleven luid schreien. Tenslotte kuste Orpa haar schoonmoeder vaarwel, maar Ruth klemde zich aan haar vast. Noomi zei ` Je schoonzuster keert terug naar haar volk en haar goden. Ga toch met haar mee! ' Maar Ruth antwoordde ` Dring er niet langer op aan dat ik u verlaat en terugkeer, zo ver van u weg. Waar u gaat, ga ik; waar u blijft, blijf ik. Uw volk is mijn volk, uw God mijn God. Waar u sterft zal ik sterven en daar ook begraven worden. Jahwe moge mij dit aandoen en nog erger, wanneer iets anders dan de dood ons zou scheiden. ' Noomi zag dat Ruth vastbesloten was, met haar mee te gaan en zij drong niet langer aan. Samen trokken zij verder tot zij in Bethlehem waren. Hun komst bracht de hele stad in beroering; de vrouwen zeiden ` Maar dat is Noomi! ' Zij antwoordde ` Noem mij niet langer Noomi; noem mij liever Mara, want de Almachtige heeft mij een bitter lot gegeven. Rijk ben ik hier weggegaan, met lege handen laat Jahwe mij terugkomen. Waarom mij nog Noomi noemen, nu Jahwe tegen mij heeft getuigd en de Almachtige mij zo slecht heeft behandeld? ' Zo keerde Noomi, samen met haar schoondochter Ruth, de Moabitische, uit de vlakte van Moab terug. Zij kwamen in Betlehem aan bij het begin van de gerstoogst.

No.13:

One day Koolulam <http://bit.ly/466hTpC>

No.14: Paul

Tweede boek Ruth.

u was Noomi van de kant van haar man verwant aan een zekere Boaz, een vermogend man uit de familie van Elimelek. Ruth, de Moabitische, zei tot Noomi: ` Ik zou wel naar het land willen gaan om ergens achter een maaier, die mij dat toestaat, aren te lezen. ' Noomi antwoordde: ` Doe dat, mijn dochter. ' Zij ging dus naar het land om aren te lezen achter de maaiers. Het toeval wilde dat ze terecht kwam op de akker van Boaz, die man uit de familie van Elimelek. n de loop van de dag kwam ook Boaz zelf uit Betlehem. Hij zei tegen de maaiers: ` Jahwe zij met u ', en de maaiers antwoordden: ` Wees gezegend door Jahwe. ' Boaz richtte zich tot de

knecht die de leiding ha over de maaiers en vroeg: ` Van wie is die jonge vrouw? ' De knecht die de leiding over de maaiers had antwoordde: ` Het is die jonge Moabitische, die met Noomi is meegekomen uit de vlakte van Moab. Zij vroeg of zij aren mocht lezen achter de maaiers. Sinds zij vanmorgen hier is gekomen, is zij onafgebroken bezig geweest en heeft zij zich amper rust gegund. ' Toen richtte Boaz zich tot Ruth en zei: ` Hoor eens, mijn dochter, je moet niet op een andere akker gaan lezen. Ga hier niet vandaan en sluit je aan bij mijn meiden. Volg ze op de voet en houd je ogen gevestigd op de akker die gemaaid wordt. Ik heb mijn knechten opdracht gegeven, je te laten begaan. En als je dorst krijgt, ga dan naar de waterkruiken en drink van het water dat de knechten geput hebben. ' Ruth wierp zich diep gebogen ter aarde en zei: ` Waaraan heb ik het verdiend dat u zo goed voor mij bent? Ik ben toch maar een vreemdeling. ' Boaz gaf haar ten antwoord: ` Er is mij uitvoerig verteld wat je na de dood van je man allemaal voor je schoonmoeder gedaan hebt; vader, moeder en geboorteland heb je verlaten om naar een volk te gaan dat je tevoren onbekend was. Jahwe, de God van Israël, onder wiens vleugels je een toevlucht gezocht hebt, moge je dat vergelden en niets laten ontbreken aan je loon. ' Ruth antwoordde: ` U bent goed voor mij geweest, mijnheer, door mij gerust te stellen en zo vriendelijk tot uw dienaressen te spreken, terwijl ik niet eens een van uw dienaressen ben. ' Toen het etenstijd was, zei Boaz tot haar: ` Kom erbij, dan kun je met ons eten en je brood dopen in de azijn. ' Zij ging bij de maaiers zitten en Boaz gaf haar gepoft graan. Zij at tot ze verzadigd was en hield nog over. Toen zij opstond om weer aren te gaan lezen, gaf Boaz zijn knechten bevel: ` Ook rondom de schoven mag zij lezen en jullie mogen het haar niet lastig maken; integendeel, trek opzettelijk wat aren uit de schoven en laat die vallen; en als zij die oproept maak er dan geen aanmerking op. ' Zo bleef zij tot de avond aren lezen op het land. Toen klopte zij de aren leeg die ze had bijeen-gelezen; zij had bijna een hele efa gerst (50 liter) en ging daarmee naar de stad. Toen haar schoonmoeder zag, hoeveel zij verzameld had, en toen Ruth ook nog het overschot van de overvloedige maaltijd voor den dag haalde en haar dit gaf, zei haar schoonmoeder: ` Waar heb jij vandaag aren gelezen? Waar heb je gewerkt? Gezegend de man die zo vriendelijk voor je geweest is. ' Ruth vertelde haar schoonmoeder, bij wie ze gewerkt had. ` De man bij wie ik vandaag gewerkt heb, ' zei ze, ` heet Boaz. ' Noomi zei tot haar schoondochter: ` Moge die man gezegend worden door Jahwe die tegenover de levenden en de doden zijn trouw handhaaft. ' Zij vervolgde: ` Die man is met ons verwant; hij is een van degenen die familieverplichtingen tegenover ons hebben. ' Ruth, de Moabitische, zei: ` Hij heeft mij zelfs gezegd dat ik mij bij zijn knechten kon aansluiten totdat zij al zijn koren gemaaid hebben. ' Noomi antwoordde: ` Het is goed, mijn dochter, dat je met zijn meiden meegaat. Op een andere akker zouden ze wel eens moeilijkheden kunnen maken. ' Ruth bleef dus bij de meiden van Boaz om tot het einde van de

gerst - en tarweoogst aren te lezen. Zij bleef bij haar schoonmoeder wonen.

No.15:

Pie Jesu Sarah Brighton Paul Miles-Kingston

<http://bit.ly/4kLWwxA>

No.15a: Anneke

'Hoop'

Diep in onszelf dragen we hoop:
als dat niet het geval is,
is er geen hoop.

Hoop is de kwaliteit van de ziel
en hangt niet af
van wat er in de wereld gebeurt.

Hoop is niet voorspellen of vooruitzien.
Het is een gerichtheid van de geest,
Een gerichtheid van het hart,
voorbij de horizon verankerd.

Hoop in deze diepe en krachtige betekenis
is niet hetzelfde als vreugde
omdat alles goed gaat
of bereidheid je in te zetten
voor wat succes heeft.

Hoop is ergens voor werken
omdat het goed is,
Niet alleen omdat het kans van slagen heeft.

Hoop is niet hetzelfde als optimisme,
evenmin de overtuiging
dat iets goed zal aflopen.
Wel de zekerheid dat iets zinvol is
afgezien van de afloop,
het resultaat.

Vaclav Havel

No.16:

Rustmoment met verstillende muziek

No.17: Harry

Derde boek Ruth.

Op een zekere dag zei Noomi, de schoonmoeder van Ruth: ` Mijn dochter, ik zou voor jou toch een onderdak moeten zoeken, waar je gelukkig kunt zijn. Je weet dat Boaz, bij wiens dienstmeiden jij geweest ben, een familielid is. Nu gaat hij vannacht op de dorsvloer de gerst wannen. Was je en parfumeer je, doe je mantel om en ga naar de dorsvloer, maar zorg ervoor dat de man je niet opmerkt, voor hij klaar is met eten en drinken. Wanneer hij zich te slapen legt, let dan goed op, waar hij gaat liggen. Dan ga jij erheen, je slaat de deken van zijn voeten op en je legt je daar neer. Hij zal je wel duidelijk maken wat je moet doen. ' Ruth antwoordde: ` Ik zal doen wat u mij zegt. ' Zij ging naar de dorsvloer en deed wat haar schoonmoeder had gezegd. Boaz at en dronk, en welgemoed ging hij daarna slapen, tegen de schelf aan. Zachtjes liep Ruth naar hem toe, sloeg de deken van zijn voeten op en legde zich neer. Midden in de nacht schrok Boaz wakker: hij ging overeind zitten en zag aan zijn voeten een vrouw liggen. Hij vroeg: ` Wie bent u? ' Zij antwoordde: ` Ik ben Ruth, uw dienaress. Spreid uw mantel uit over uw dienaress, want u hebt familieverplichtingen tegenover mij. ' Hij zei: ` Mijn dochter, wees gezegend door Jahwe! Dit bewijs van trouw is nog mooier dan het vorige; je hebt geen jonge mannen nagelopen, geen arme en geen rijke. Maak je niet ongerust, mijn dochter; ik zal doen wat je van mij vraagt; iedereen in de poort weet immers dat je een voortreffelijke vrouw bent. Maar al is het waar dat ik familieverplichtingen tegenover je heb, er is nog iemand anders die deze verplichtingen heeft en die nader aan je verwant is dan ik. Blijf vannacht maar hier. Blijkt morgen dat die man zijn verplichtingen tegenover jou wil nakomen, goed, laat hij ze nakomen. Is hij er niet toe bereid, dan zal ik, zo waar Jahwe leeft, mijn verplichtingen tegenover jou nakomen. Slaap nu maar rustig tot het ochtend is. ' Zij bleef tot de ochtend aan zijn voeten liggen en nog voor het zo licht werd dat men iemand kon herkennen stond zij op, want Boaz had gezegd: ` Niemand mag weten dat de vrouw op de dorsvloer geweest is. ' Hij zei tot Ruth: ` Kom hier met je omslagdoek en houd hem open. ' Zij hield hem open en hij mat zes maten eerst af en deed die erin. Daarna ging zij naar de stad. Toen zij bij haar schoonmoeder aankwam, vroeg deze: ` Hoe is het je vergaan, mijn dochter? ' Zij vertelde wat de man voor haar gedaan had en zei: ` Hij heeft me zes maten gerst meegegeven en erbij gezegd: Jij mag bij je schoonmoeder niet met lege handen aankomen! ' Noomi antwoordde: ` Blijf nu maar hier, mijn dochter, tot je weet hoe de zaak haar beslag heeft gekregen. Die man zal niet rusten; hij brengt de zaak vandaag nog in orde.

No.18:

Perhaps love <http://bit.ly/4nStqzk>

Perhaps Love

Misschien is liefde als een rustplaats
Een schuilplaats voor de storm
Ze bestaat om je beschutting te geven
Ze is er om je warm te houden
En in tijden van problemen
Wanneer jij je het meeste alleen voelt
Brengt de herinnering aan liefde je thuis
Misschien is liefde als een raam
Misschien als een open deur
Ze nodigt je uit om dichterbij te komen
Ze wil je meer laten zien
En zelfs als je jezelf verliest
En niet weet wat te doen
Helpt de herinnering aan liefde je erdoorheen
O, liefde is voor sommigen als een wolk
Voor sommigen zo sterk als staal
Voor sommigen een manier van leven
Voor sommigen een manier van voelen
En sommigen zeggen liefde is volhouden
En sommigen zeggen laten gaan
En sommigen zeggen liefde is alles
Sommigen zeggen dat ze het niet weten
Misschien is liefde als de oceaan
Vol met strijd en vol met veranderingen
Als een vuur wanneer het buiten koud is
Donder wanneer het regent
Als ik voor altijd zou leven
En al mijn dromen uitkomen
Zullen mijn herinneringen aan de liefde aan jou zijn

No.19: Bert

Vierde boek Ruth

Intussen was Boaz naar de stadspoort gegaan en had daar plaatsgenomen. Toen hij de man voorbij zag komen die familieverplichtingen tegenover Ruth had en over wie hij had gesproken, riep hij: ` Zeg Dinges, kom eens hier en ga zitten! ' De man kwam en ging zitten. Daarop haalde Boaz er tien oudsten van de stad bij en verzocht hun plaats te nemen. Toen zij waren gaan zitten zei hij tot de man die

tegenover Ruth familieverplichtingen had: ` Het stuk land dat eigendom was van onze broeder Elimelek wordt te koop aangeboden door Noomi, die teruggekeerd is uit de vlakte van Moab. Ik heb gemeend u dit te moeten mededelen en u te moeten zeggen: Koop dat stuk land, ten overstaan van hen die hier zitten, ten overstaan van de oudsten van het volk. Wilt u van uw recht gebruik maken, doe het dan. Wilt u het niet, zeg het mij dan, want na u heeft niemand hier rechten dan ik. ' De man antwoordde: ` Ik laat mijn recht gelden. ' Maar Boaz zei: ` Op het ogenblik dat u van Noomi de akker koopt, koopt u meteen Ruth, de Moabitische, de vrouw van de overledene, om de naam van de overledene op zijn erfdeel te laten voortbestaan. ' Toen verklaarde de man die familieverplichtingen had tegenover Ruth: ` Dan kan ik mijn recht niet laten gelden. Het zou de ondergang van mijn familiebezit worden. Neemt u mijn rechten maar over; ik kan mijn verplichtingen niet nakomen. ' - Bij terugkoop of ruil bestond vroeger in Israël het volgende gebruik: om de zaak rechtsgeldig te maken deed de ene partij een sandaal uit en gaf die aan de andere. Zo werd in Israël een overeenkomst bekrachtigd. De man dus die aanspraak kon maken op de koop zei tegen Boaz: ` Koopt u die grond maar! ' En hij deed zijn sandaal uit. Boaz van zijn kant zei tot de oudsten en tot heel het volk: ` Bij dezen bent u getuigen dat ik van Noomi het hele bezit van Elimelek koop, met alles wat heeft toebehoord aan Kiljon en Machlon. Bij deze koop is Ruth ingesloten, de Moabitische, de weduwe van Machlon: ik neem haar als vrouw, om de naam van de overledene op zijn erfdeel te laten voortbestaan, zodat die naam niet verdwijnt uit zijn familie en uit de poort van zijn stad. Bij dezen bent u getuigen. ' Het volk dat in de poort bijeen was en de oudsten riepen uit: ` Wij zijn er getuigen van! Jahwe make van de vrouw die uw huis binnentreedt, een Rachel en een Lea, die samen het huis van Israël hebben gebouwd. Word machtig in Efrata en vestig uw naam in Betlehem. Uw huis worde als dat van Peres, de zoon van Tamar en Juda, door de kinderen die Jahwe u uit deze jonge vrouw zal geven. ' Zo nam Boaz Ruth tot vrouw. Hij had gemeenschap met haar; door Jahwe's gunst werd zij zwanger en baarde een zoon. Toen zeiden de vrouwen tot Noomi: ` Gezegend zij Jahwe, die u nu toch nog een erfgenaam heeft geschonken, wiens naam in Israël zal gevestigd zijn. Hij zal u doen herleven en u een steun zijn op uw oude dag, want uw schoondochter, die zoveel van u houdt, heeft hem gebaard: zij betekent meer voor u dan zeven zonen. ' Noomi nam het kind op haar schoot en verzorgde het. De buurvrouwen gaven het kind een naam en zeiden: ` Noomi is een zoon geboren. ' Zij noemden het kind Obed. Hij is de vader van Isai, de vader van David. Dit zijn de nakomelingen van Peres. Peres verwekte Chesron, Chesron verwekte Ram, Ram verwekte Amminadab, Amminadab verwekte Nachson, Nachson verwekte Salma, Salmon verwekte Boaz, Boaz verwekte Obed, Obed verwekte Isai en Isai verwekte David.

Lied van Ruth. Stef Bos:

Ek is n vreemde hier
Ek het my land gelos
Ek het jou pad gekruis
Ek het jou spoor gevolg
Jy het gese gaan terug
Moe nie op my vertrou
Maar jy s n deel van my
Wat doen ek sonder jou
En ek weet die toekoms is onseker
En die donker is digby
En ek weet ons wag n lang reis
Reg deur die woestyn
Maar jou land is my land
Jou volk is my volk
Jou taal is my taal
Jouw God is my God
Jou droom is my droom
Jou pad is my pad
Jou toekoms my toekoms
Jou hart in my hart
Ek weet jou volk is bang
Voor ons wat anders is
Maar ek sal brugge bou
Daar waar die afgrond is
En ek sal terugverlang
Wanneer die wind sal waai
Wat uit die suide kom
Van my geboorte grond
Maar ek sal sterk wees
En ek sal oorleef
Want ek wil naas jou staan
Al sal dit moeilyk wees
Maar jou land is my land
Jou volk is my volk
Jou taal is my taal
Jouw God is my God
Jou droom is my droom
Jou pad is my pad
Jou toekoms my toekoms
Jou hart is my hart
My deel is jou deel
My brood is jou brood

Jou lewe is my lewe
Jou dood is my dood
En wanneer die donker kom
En jou mense my ontwyk
Sal ek my liefde gee
Totdat die haat verdwyn
Want jou huis is my huis
Jou angs is my angs
Jou stilte my stilte
Jou land is my land

No.21: Anchilla

Voor de verliezers.

Laten wij bidden
voor de wereld waarin wij leven
en vandaag vooral
voor alles wat ten dode is opgeschreven
voor de mensen die klein gehouden worden
die de verliezers zijn in onze wereld.

Voor de mensen bidden wij
die lijden onder armoede en honger
in zoveel landen in onze wereld
dat ze kracht vinden en hoop
om op te staan tegen onrecht
en dat ze solidariteit ondervinden
van wie het beter hebben.

Wij bidden voor mensen en volken
die leven in welvaart en rijkdom,
maar die zichzelf verliezen
in armoede van de geest;
dat zij bereid zijn om afstand te doen,
zich los te maken van hun hebben en houden,
dat ze durven delen van hun rijkdom
om zo een andere rijkdom te vinden:
die van vrede en gelijkheid.

Wij bidden voor mensen en volken
die leven in oorlog en geweld:
dat zij vrede mogen vinden.
Voor mensen en volken
die leven onder dictatuur:
dat er bevrijding komt.

Wij bidden voor mensen overal,
ook in ons eigen land,
die lijden aan discriminatie en racisme:
dat mensen toch mogen weten
dat wij allen gelijkwaardig zijn.

Wij bidden voor een wereld
waarin mensen niet langer
tegenover elkaar staan
en elkaar de baas willen zijn,
voor een wereld
waar mensen vrij en gelijkwaardig
met elkaar om kunnen gaan.

Wij bidden voor al die mensen
die hun werk verliezen
voor jonge mensen vooral
die geen werk kunnen vinden.
dat zij toch hoop vinden
op een zinvolle toekomst,
en dat politici en zakenmensen
niet zullen ophouden
te zoeken naar oplossingen.

Wij bidden voor mensen
die macht hebben over anderen:
voor rechters en politiemensen,
dat zij hun macht rechtvaardig gebruiken,
voor politici en militairen
dat zij zich niet verliezen
in machtsmisbruik;
voor managers in grote bedrijven
dat zij zich niet verrijken
aan het verlies van anderen.

Voor de ouders en kinderen bidden wij,
dat ze elkaar niet verliezen;
dat ouders hun kinderen vrijheid geven
en ruimte tot menswording;
dat kinderen niet profiteren
maar zullen uitgroeien
tot verantwoordelijke mensen.

Voor de kerk bidden wij,

waartoe wij onszelf rekenen;
dat we niet angstig en
krampachtig vasthouden
aan wetten en tradities,
maar dat wij bereid zijn om
los te laten wat vertrouwd is
als wij daarmee kunnen winnen
een nieuwe levende gemeenschap
die vrucht kan dragen
in de wereld van vandaag.

Voor de zieke mensen bidden wij
en voor de mensen die sterven:
dat zij kracht mogen vinden
bij mensen die hun nabij zijn,
dat ze het geloof niet verliezen
in het leven.
Voor mensen bidden wij
die hun dierbaren verliezen door de dood.

Wij bidden voor mensen
die uit elkaar gaan:
mensen die scheiden
omdat ze geen toekomst zien
in hun huwelijk;
mensen die vrienden verliezen
omdat ze verschillend denken
over wat dan ook;
mensen die collega's verliezen
omdat ze ontslagen worden:
dat ze nieuwe mensen vinden
om samen mee te leven.

Voor onszelf bidden wij:
dat we in ons leven de hoop overeind houden
dat alles wat we verliezen,
alles wat sterft in ons, nieuw leven mag voortbrengen:
dat wij mogen opstaan in nieuw licht.

No.22:

Lied Morgen komt het goed. Door Digi Dex

Hoe heeft het zover kunnen komen?
Ik was van plan me nooit te laten grijpen
Toch ben ik stiekem meegenomen
In de maalstroom van de tijd

Ik lees de krant en voel de pijn hier
Al het drama wat gebeurt
Maar denk ook: 'daar gaan we weer'
In de cirkel meegesleurd
En Ik ben vaak onderweg
Maar Ik ben hier als je zoekt
Als ik 's avonds thuiskom
Vraag je alles goed? Het gaat OK m'n jong
Maar met de wereld even niet
Wees gerust m'n lief morgen komt het goed
En Als de wereld losgaat hoor dan wat ik zeg
Ik zeg je dat er altijd
Nog Meer goed is dan het slecht
En Als de oorlog losbreekt
Ben ik het die je vangt
En zeg ik dat er altijd
Nog meer liefde is dan angst
Maar als je landen bombardeert
Dan krijg je telkens weer
Terug wat je verdient
Al doet het lijden nog zo'n zeer
En als de wereld losgaat
Dan ben ik hier nog bij je
En zeg ik dat er altijd
Nog meer liefde is dan lijden
En Als de oorlog losbreekt
Ben ik het die je vangt
En Zeg ik dat er altijd
Nog meer liefde is dan angst
Krantenkoppen schreeuwen crisis
Ik zie ze schrijven over wij en zij
Ik tel alleen verliezers
In de maalstroom van de tijd
Kijk naar m'n zoon en voel de pijn hier
Al het drama wat gebeurt
Wat zou ik doen als hij er niet meer was
Werd ik de cirkel ingesleurd
En Ik ben vaak onderweg
Maar Ik ben hier als je zoekt
Als ik 's avonds thuiskom
Vraag je alles goed? Het gaat OK m'n jong
Maar met de wereld even niet
Wees gerust m'n lief morgen komt het goed

Ze kwamen aan per boot.

Mijn grootouders.

Mijn moeder en haar zusje nog een kind.

Indonesië uit, Nederland in.

Niet helemaal uit vrije wil.

Ze waren bepaald niet welkom, maar ze waren er.

Niet al teveel geld, afhankelijk, zonder werk, zonder status.

In een koude die door merg en been ging.

Ze vonden onderdak bij familie.

Mensen die het juiste deden.

Niet uit ideologie.

Niet om politiek.

Maar uit liefde, en omdat ze het niet konden en wilden laten.

Wat als die mensen nu strafbaar zouden zijn?

Wat als de wet hen zou zeggen: afblijven, wegstijgen, niets doen?

Wat als medemenselijkheid een misdrijf werd?

De Tweede Kamer heeft het goedgevonden.

Zes maanden cel voor wie helpt.

Niet wie in mensen handelt, niet wie geweld gebruikt —
maar wie helpt.

Een maaltijd. Een deken. Een paracetamol.

Een mens die zich over een ander buigt.

Het is een wet die niet alleen de vreemdeling straft,
maar ook degene die weigert om te verharden.

En dat raakt me.

Niet omdat ik activist ben.

Maar omdat ik -net als mijn moeder- weet hoe het voelt om afhankelijk te
zijn van mensen

die zich niets aantrekken van angst.

Het katholiek sociale denken — mijn erfgoed, mijn kompas —
spreekt over de waardigheid van ieder mens.

Niet pas als hij erkend is.

Niet pas als hij stempels draagt.

Maar van meet af aan.

Wie een vreemdeling helpt,
herkent het gelaat van God.

Wie hem afwijst, verzaakt aan wat hem mens maakt.

De Heilige Familie vluchtte naar Egypte.

Zonder visum.

Zonder status.

Zonder aankondiging.

Zou men hen nu ook zes maanden willen opsluiten?

Of hen die hen hielpen?
Dit gaat niet alleen over asiel.
Dit gaat over ons.
Over wie we zijn als niemand kijkt.
Over wat we nog overhouden
als wetten het geweten beginnen te ondermijnen.
En dus zullen mensen blijven helpen.
Niet luid. Niet heldhaftig.
Maar wel vastbesloten.
Want sommige wetten verdienen het
om overtreden te worden.
Mogen wij aan een wereld werken waar wij voor elkaar gast en gastvrouw
en gastheer zijn,
zodat wij uw koninkrijk dichterbij brengen.-

No.23:

Rustmoment met verstillende muziek

No.24: Harry

Die wij danken
Om te komen tot onszelf,
Tot het stil en diep geheim dat ons leven in zich draagt
Daarom noemen wij jouw naam:
God onmeetbaar en onzichtbaar, als een woord aan ons gegeven,
toch aanwezig in ons midden als de warmte om ons heen,
die wij noemen: vader, moeder, vuur en adem van ons leven,
lieve schaduw, zachte vrede, altijd bezig in ons hart,
die we danken om iedere mens die op aarde leven mag,
om ieder kind dat wordt geboren, om ieder die een ander vindt,
die wij zoeken om troost in het mateloos verdriet
om verloren idealen en om een mens die sterven moet,
die we vieren om het licht dat doorbreekt als wij donker zijn,
om de toekomst die wij dromen en de liefde om ons heen,
in wie wij wonen als een huis waar ruimte is voor alle mensen,
waar mensen ergens voor elkaar
een plaats bewaren in hun hart,

op wie wij hopen, hoe dan ook
op de redding van de wereld,
dat de dood het laatste woord niet is
en dat mensen vrijuit gaan,

die wij smeken om bevrijding
voor onze rechten en vertraptten,

om de kracht in onze handen
om recht te doen en op te staan,

die we danken, vast en zeker
voor die Jezus van Nazareth,
van wie we de naam bewaren
en doorgeven aan onze kinderen,

omdat hij arm was met de armen
en liefde droeg voor iedereen,
en daarom niet was klein te krijgen
door de waarheid van de dood,

omdat hij ons heeft aangewezen
hoe wij ons leven moeten gaan:
liefde geven tot we breken
om brood voor een ander te zijn,

zo willen wij gaan op zijn weg,
een handvol brood zijn voor elkaar
en samen drinken uit de beker
van het leven dat wij gaan.
onder de zegen van de Almachtige,
die we noemen Vader, Zoon en heilige Geest.
Amen.

No.25:

Lied Con Brio: 1999

Ik zal er zijn.

Als je eenzaam bent of in het duister
denk dan aan mij en roep mijn naam
Als geen mens je kent, en niemand luistert;
zelfs als je fluistert zal ik je stem verstaan.
Als een vriend zal ik je dragen, alle dagen, ik zal er zijn.
Als een ster in donk'-re nachten, zal ik wachten, ik zal er zijn.
Drukt de hele wereld op je schouders
en spoken zorgen door je hoofd;
Er is iemand die je kunt vertrouwen,
die van je houdt en die echt in jou gelooft.
Als een vriend zal ik je dragen, alle dagen, ik zal er zijn.
Als een ster in donk'-re nachten, zal ik wachten, ik zal er zijn.
Als een vriend wil ik je dragen, alle dagen, ik zal er zijn.
Als een ster in donk'-re nachten, zal ik wachten, ik zal er zijn.
Zal ik wachten, ik zal er zijn. (Ik zal er zijn)

No.26: Jan

Met de schaduw van het verleden, dragen wij nu dit licht,
Een pad van hoop, maar ook verduisterd zicht.
Met elke stap die we samen zetten,
Zullen we de wereld opnieuw, soms twijfelend verkennen.
De stormen van gisteren, nu achter ons gelaten,
Met moed en angst, zullen we ons pad bewandelen.
De zon zal schijnen, maar ook de wolken kunnen verduisteren,
Een nieuwe dageraad, waar dromen soms falen.
Hand in hand, bouwen we aan morgen,
Met liefde en vreugde, ook verborgen zorgen.
Laten we dromen, maar ook vrezen,
Naar een toekomst vol leven en soms onzekerheden.
Met hoop in ons hart, en een traan op ons gezicht,
Geven wij dit licht, deze tafelkaars door.

